(beszámoló) ARMIN ONLY - MIRAGE @ UTRECHT (2010.11.13)

Szerzõ Breki
2010. november 23, kedd - 20:05

In a love with the Netherlands... A világ legcsodálatosabb országába való kiruccanások kivétel nélkül az év piros betûs napjai közé tartoznak, ezt a helyet sosem lehet megunni legyen bármennyire is elbaszott egy idõjárása állandóan... ;) Ráadásul ha a kedvenc DJ-d legnagyobb buliját szintén ott tartják, hát akkor meg aztán végképp kötelezõ a megjelenés ezen a tökéletes kombináción!! :) Az ARMIN ONLY sorozat MIRAGE verziója 2010-ben és 2011-ben világkörüli turnéra indul, lassan minden faluban lesz majd egy, viszont az elsõ állomása kötelezõ jelleggel mindig kint Hollandiában, azaz a házigazda, Armin van Buuren szülõhazájában van. Mi elsõsorban az ország, no meg az elsõ buli újdonságának a varázsa miatt választottuk ezt a hétvégét, mert utána a Youtube-ot és egyéb oldalakat úgyis ellepik a videók, képek, így a show meglepetései már nem ütnének akkora K.O.-kat, mint akkor ott, nemtudván semmirõl.

7-en vállaltuk be csapatostul a túrát, sajnos most kivételesen csak pár napos gyors turnusra tellett, szombat hajnali indulás és vasárnap éjjeli hazaérkezés formájában. Reggel 8-ra értünk Eindhovenbe Wizzair-rel, ahol kis várakozás után átvehettük egyõl a bérkocsikat, melyek kölcsönzései árban végül majdnem annyira jöttek ki, mintha vonatoznánk, azonban idõben sokkal jobban jártunk, pláne, hogy ezen hétvégén az Eindhoven-Utrecht vasúti szakasz menetideje vágányfelújítási munkák miatt majdnem háromszorosára nõtt. :O Ha Hollandia, akkor szinte garantálható a kinti esõ valamint a lebetegedésem is az út elõtt, hát ezúttal sem hazudtolta meg magát sem a meteorológia, sem a szervezetem, lacs-pacs idõjárás lett 2 napig a nyereményünk sok-sok köhögéssel tarkítva. :)) Mivel Edunak még szinte a bulinál is fontosabb volt az eindhoveni Philips Stadion ajándékboltja ;), ezért elsõ utunk oda vezetett, szerencsére hamar letudta, engem valahogy ez a csapat abszolút nem hozott lázba, túlságosan Lokis utánérzete van tõlük az embernek, akkor már inkább 100-szor az Ajax vagy a Feyenord. ;) A pályára nem nézhettünk be, mert csak késõbb nyitott, így inkább irányt nyomtunk az Utrecth melletti De Haar kastély területiuma felé. Itt Haarzuilens-ben mintha valóban egy középkori fantasy filmbe vagy egy mesébe kerültünk volna, annyira ütött a kastély látványa, álomszépen felújított újszerû állapota miatt úgy tûnt, mintha csak pár éves lenne. Sajnos be nem lehetett menni, mert ott nagyban tartott a renoválás, de a parkban barangoltunk eleget helyette, igazán jól esett az a megnyugtató, békés atmoszféra ami körülölelte az egészet. Tavasszal tuti még szebb az biztos, ilyenkor télen viszont jégkoripályát is kiépítenek, ez megintcsak nem kicsi feeling lehet, ide mindenképpen érdemes eljönni ha valaki a környéken jár. Az óra közben pörgött rendesen, ezért hogy Utrecht belsõ szépségeibõl szintén lássunk valamit, dél körül elindultunk megkeresni szállásunkat. Nos, ezzel kicsit megjártuk, mert NH Hotel több is van a városban, mi pedig bár elõtte azt hittük, azonban mégsem a közvetlenül a Jaarbeurs mellettiben foglaltunk, hanem egy 2 km-el arrébb lévõben, pont a Dómnál.... :)) Ráadásul a GPS olyan kisutcákon vezetett végig, hogy valóságos csoda amiért sem biciklist sem gyalogost nem kaptunk oldalba, mivel az egész város méhkasként megbolydult Sinterklaas, azaz a Mikulás érkezése miatt. Minden évben november közepén Spanyolországból jön át nagy csinnadrattával Hollandiába hajóval, hogy aztán December 5-én különbözõ jóságokat rakjon majd a gyerekek cipõjébe, ahogy az itthon nálunk is szokás. Most a fogadása tiszteletére mindenhol programok tucatjaival zajlik a hepaj, fekete krampuszok (Fekete Péterek) és persze maga Sinterklaas osztogat csokikat, cukrokat a gyerekeknek felvonulások és közös éneklésbe boruló bulik keretében, teljesen ünnepi hangulatot elõidézve. Ahogy egy kint élõ honfitársunk fogalmazott, Utrecht Amszterdam után Hollandia második szíve; itt van az ország egyik legnagyobb egyeteme, tipikus diákváros, buli, rendezvény egymás hátán, virágzik a kultúra. A belvárosa festõien gyönyörû, bevallom rám nagyobb hatással is volt, mint az amszterdami hasonló rész, valahogy sokkal barátságosabbnak tûnt, fõleg, hogy láthatóan hiányzik belõle a fertõ , azaz hálistennek sokkal észrevehetetlenebb a szétszívott turista, a kokót áruló feka valamint a részeg angol horda... :) A Dóm tetejére nem sikerült feljutnunk, azt csak idegenvezetõvel lehet bejárni, és idõ hiányában még a csatornás hajókörútról is le kellett mondanunk, így inkább csak bámészkodtunk és mászkáltunk a turistacsalogató kisutcák rengetegében. Délután kis pihi, aztán 7-tõl készülõdés az estére, 10kor már szerettünk volna ott toporogni a Jaarbeurs elõtt, tanulva a 2008-as beengedés hiányosságaiból. Nos, félelmünk nem igazolódott be, szerencsére a 2 évvel ezelõtti Armin Only-hoz képest visszarakták a bejáratot a Trance Energy-ken megszokott helyre, sõt mire odaértünk a szervezõk már jóval korábban ki is nyitották a kapukat, úgyhogy pár fotózkodás után szinte pillanatok alatt jutottunk túl a 11eurós (5 euró a deposit) ruhatáron és a beléptetõrészen. A Jaarbeursban most jártam ötödjére (3 Trance Energy, 2 Armin Only), de a nagyságán még mindig elámulok, az egyik legkedvesebb partyhelyszínem ez a monumentális csarnok komplexum, elrendezése pazar, minden a megfelelõ helyén van benne. Gyors zsetonváltás, mivel Hollandiában a mielõbbi kiszolgálás érdekében ezzel a remekül bevált módszerrel kell fizetni a megabulikban (1 zseton = 2,5 euró), majd irány is egyõl az Armada Shop! Persze a holland méretek ismét megtréfáltak, S -es polót (ami itthon M -nek felelne meg) már ekkor nem lehetett kapni bézs színben, így maradt a fekete (10 kupon), viszont bónuszként azért még megleptem magam egy Armin Only könyvvel (4kupon), úgyis régóta szemeztem vele korábban az online piacon. :)Fél 11 lehetett mire minden fontos dolgot letudtunk, a 15.000 fõs csarnokba toppanva épp Susana énekelte a Closer -t, whááá, soha jobb kezdést!! :)) Az aréna ekkora kezdett telítõdni, mi pedig próbáltunk a 2008-ashoz képest kissé elõrébb helyezkedni, úgyhogy gyorsan felmértük a jobb elõl és a bal elõl lehetõségeit. :) Végül a jobb elõl mellett döntöttünk, de persz mikor egyszer épp a másik oldalt voltunk, akkor toppant a színpadra Nadia Ali, hogy elõadja azt a számot, amiben titkon a legjobban reménykedtem tõle: Who is Watching live performansz.!!! :)))) Hisztérikusan igyekeztem átverekedni magam a tömegen arra az oldalra, szinte úsztam az emberek közt, de aztán fél perc után feladtam és inkább az élvezeteknek szenteltem az idõt. :)) Ez a nõ egy Istennõ, tisztára beleszerettem itt, a késõbbi live iiO - Rapture -os éneklése meg végleg feltette az i-re a pontot kapcsolatunkban! ;)) Armin-ból, azaz az est fõszereplõjébõl ekkor még nem lehetett látni semmit csupán a háttérben zenélt, hálistennek ezúttal nem egy fehér függönyt kellett bámulnunk órákig, mint 2 évvel ezelõtt, és az idegesítõ, folyton Number One -ozó MC sem rontotta a levegõt. Tetszett, hogy fel sem

merült egész este az újabb világelsõségért járó DJMag díj, nem ment az öntömjénezés, igaz ez sosem volt jellemzõ Arminra, a mai napig az egyik legszerényebb DJ a szcénában. Kb. fél 1-kor fantasztikus intróval elkezdõdött a show a fényképezõgépek és telefonok ezreinek háttérvilágítása közepette! Susana egy hintáról leereszkedve énekelte a Desiderium 207 -et miközben táncosok riszálták magukat a Rank1-os Benno de Goej, majd a Metropol szimfónikusok háttérben zenélésére, hogy az egész megkoronázásaképpen Armin hatalmas lángcsóvák és gitárszólok kereszttüzében a már védjegyévé vált széttett kezekkel, fehér ruhában kiemelkedjék a színpad alól és innentõl kezdve folyamatos mosolygás és ugrálás kíséretében reggel 7-ig ki sem szálljon a dj pult mögül. A körítés annyira pazar volt végig, hogy egy percig sem lehetett unatkozni, mindig jöttek újabb és újabb meglepetések, állandóan a padlót és a fejünket fogtuk a csodálkozástól az eredetiségek láttán. A vokálos fellépések tökéletesre sültek el, nem úgy, mint 2008-ban néhányszor, idén Nadia Ali, Susana, Christian Burns, Roel van Velzen, Cathy Burton és Ana Criado képviseltette az élõ énekléses elõadókat. A látvány simán verte az Imagine turnét, a baromi hosszú színpadon hátul végig led fa folyamatosan megújuló képivilággal, oldalt kivetítõk, ezenkívül rengeteg lámpa, lézer, füst-, konfetti- és tûzgép fokozta az élvezeteket, egyszerûen nem lehetett semmibe sem belekötni. A többször átöltözõ táncoslányok szintén igyekeztek színesebbé tenni a megjelenést táncukkal, koreográfiájukkal, fõleg mikor fehérnemûben parádéztak... ;)
A közönség 10-es, bár nálam még mindig a csehek az abszolút legjobb fejek (és csajok), de igazán szeretem a hollandokat is, imádják a trance-t, barátságosak, semmi agresszió nincs bennük, igazi partyarcok, egyedül az zavar, hogy alig látni tõlük akkora nagy lóbaszó mindegyik... :)) Már 2008-ban is feltûnt, hogy ennyi (finoman fogalmazva) túlérett nõvel buliban még nem találkoztunk, nyugodtan állíthatom az átlagéletkor most is bõven 30 felett volt, szóval egy kis ideig még talán nem néznek ki innen minket sem. ;) A büfé a tokenrendszer miatt hipergyorsan mûködött, az árak már sajnos nem voltak ennyire barátságosak: redbull 1,5 token (4euró), pohár sör 1 token (2,5 euró), bacardi-kóla 3 token (7,5 euró), víz 2 token (5 euró). Uhhh... A hangrendszer döbbenetes lett, engem teljesen letaglózott... Gyönyörûen, a kiválónál is jobban szólt, se nem hangos, se nem halk, mégis kristálytisztán, tökéletes minõségben dübörgött végig, a basszus keltette lökéshullámokat pedig az ember néha szinte a mellkasában érezte, nagyon kevésszer hallottam eddig ennyire jó technikát buliban. Ne feledkezzünk meg a zenészekrõl sem, a Rank1-os Benno sokszor besegített a számokba, akárcsak a holland Metropole szimfónikus zenekar, és természetesen Armin tesója Eller van Buuren is megint lenyomott jópár látványos gitárszólót. A számomra kissé túl kommerszre sikerült Mirage album legtöbb dalát szerencsére az elején letudtuk, a nagy kedvenc a Dash Berlin-es feldolgozású Not Giving Up On Love már a fõ show alatt jött a BT-s These Silent Hearts együtt. Sajnos se Sophie Ellis-Bextor, se BT nem jelent meg élõben, bár utóbbi legalább a háttérfalon kivetített videó formájában énekelte a dalt, kár, hogy (az est egyetlen bakijaként) kicsit csúszásban volt a hang a képpel. Jobbnál jobb alkotások jöttek a késõbbiekben, akadt veretõs rész is ahogy kell, nekem mindenesetre 4 óriási momentum volt, amikor bevallom tényleg elejtettem pár könnycseppet... :) A Shogun feat. Emma Lock - Save Me dal annyira szép, megindító és végül katarzisba torkoló, hogy ennél nem is kérdés miért, ahogy az év egyik legnagyobb tragédiája kapcsán írt Loveparade emlékdal, a Remember Love sem. Itt a kivetítõn ment a hivatalos videóklipp, miközben Armin többször odafordult, hogy tiszteletét fejezze ki az elhunytaknak és hozzátartozóiknak, megragadó pillanat volt, na. A saját zenékbõl összeállított megamix szintén ütös lett, majd tucatnyi slágere felcsendült, mondjuk a Yet Another Day -t, a Control Freak -et és fõleg a Burned with Desire én baromira hiányoltam. A Benno de Goeij-os félóra szintén elõre nem tudott meglepetésként ért minket, amikor élõben rákezd az Airwave dallamaira, abba minden egyes alkalommal bele borzongok a mai napig. Játszott még Café Del Mar -t, Binary Finary -t, Synaesthesia -t, For an Angel -t (ennél Laci halt be) és L.E.D. There Be Light Trance Energy himnuszt, amit különösen jól esett nekem hallani a Jaarbeursban, hiszen a legutóbbi 2 alkalommal nem lehettem itt rajta. Zeneileg (is) kifogástalan volt az este, semmi üresjárattal, végig remekül felépítve, rengeteg show és egyéb elemmel kiegészülve. És amikor reggel 7-kor azt hittem, hogy zárásként maximum megint egy Yet Another Suburban Train mashup lesz, mint 2008-ban, akkor olyasmi történt, amire aztán még legmerészebb álmaimban sem gondoltam volna... Már az elsõ taktusoknál a fejemet fogtam hitetlenkedve, hogy na neee, ez tényleg az lenne?? , és amikor láttam, hogy Susana belekezd az elsõ sorokba miközben a háttérben az összes többi fellépõ is gyülekezik, na az az érzés leírhatatlan, életem egyik legszebb momentuma következett Igen, igen, "BURNED WITH DESIRE élõ vokállal, sõt mi több minden fellépõtõl egy kicsi belõle, hogy a végén egy közös, óriási fináléba boruljon az egész!! Wháááááááááááááááááááááá, hát ez tényleg elképesztõ élmény volt, azt hiszem egész biztos eret vágtam volna magamon, ha korábban lelépünk és errõl lemaradok.... Az est méltó megkoronázásának sikerült, ennél csodásabb zárást el sem tudtam volna képzelni! Egy buli akkor igazán jó, ha az ember utána mindig úgy érzi, hogy az egyik legjobbján van túl. Ezért elcsépelt nálam sokszor a év bulija vagy az év legjobbja titulusok, de arra mindig vigyáztam,, hogy életem legjobbjaként ne aposztrofáljam semelyiket, azt csak hosszas átgondoltság után lehet. ;) Nos, azt hiszem ezúttal viszont talán eljött az idõ a kinyilatkoztatásra, ez az este jó esélyes erre a címre az indoor bulik között. :) A 2008-as Armin Only zeneileg annyira ütõsre sikerült, hogy bevallom a mostaniról sosem gondoltam volna überelni tudja majd azt, pláne, hogy az idei év muzsika szintjén bõven alább van az akkori színvonalnak, azonban azt kell mondjam, hogy igen, az Armada mégiscsak megcsinálta!! A szervezés maga volt tökély, minden korábbi kisebb hibát orvosoltak, ráadásul DJ még nem csinált ekkora bulit, biztos vagyok benne, hogy Armin-nak is örök emlék marad, nekem legalábbis tuti: BEST PARTY EVER, na!! :)
Reggel negyed 8-kor kissé fáradtan a 8-9 órás non-stop ugrálástól elindultunk hazafele, talán mondanom sem kell, hogy a ruhatárnál 1 percet sem álltunk sorban! Viszont az esõ azért kicsit eláztatott minket míg visszaértünk a hotelbe, 2 órás alvás után pedig kicsekkolás és már irány is egybõl Amszterdam egy gyors városnézésre!! Sinterklaas Mikulás követett minket, az egész városban kordonokkal várták, mint a maratoni futókat. :) Sajnos az esõ rendesen rákezdett, ezért egy kis csatornákon keresztüli 1 órás hajókázásra becsüccsentünk, igaz majd bealudtunk rajta a fáradtságtól. :) A Piroslámpás negyed így nappal elég kiábrándító volt, a megszokott CKM-es címlaplányok helyett csupa leharcolt bige mindenhol, hát igen, jól látszott, hogy nem a délután 3 óra a csúcsidõszak itt. :) A Dóm felújítás alatt, a Cyberdog ismét zárva, úgyhogy végül inkább a sétálóutcában és az ajándékboltokban töltöttük el a maradék

idõt tulipánhagymákra, hûtõmágnesekre vadászva. A visszafele út simán és nyugodtan telt, még aludni is sikerült egy kicsit, este 11-re pedig már a számítógépem elõtt nézhettem a képeket és videókat errõl a meseszép hétvégérõl. :)

Nos, életem bulijáról azért csak sikerült életem majd legkisebb, legvisszafogottabb és legunalmasabb fotósorozatát (lásd BULIKÉPEK-nél) összehoznom :)), de valahogy most tényleg kevésbé volt kedvem elõvenni a gépet annyira lefoglalt a látvány, a zene, valamint mivel a holland tévé úgyis közvetítette a nagy részét, így feleslegesnek is tartottam az állandó kattintgatást. A videókkal (lásd YOUTUBE CHANNEL-emnél) szintén spóroltam , ott inkább a közvetítés utáni akciókra összpontosítottam, nagy-nagy kár, hogy pont a legjobb részeket nem adta a tévé, de sebaj, a februárban megjelenõ Blu-ray-en majd tuti rajtalesznek ezek a finomságok is! :)) Hollandia tehát a hatodik kiutazásom után újra csak csodás dolgokat adott, szerelmes vagyok ennek az ország minden pocikájába, egy évben legalább egyszer ezekután is kell belõle egy darabka, még nagyon sok szépségét nem sikerült feltérképezni! Jövõre úgyis ASOT500, egyenlõre alapnak ígérkezik... ;)
I LOVE YOU, NETHERLANDS!! I WILL BE BACK!!! :)

További fotógalériák:
- Mellesleg programmagazin
- ArminOnly.com (part1)
- ArminOnly.com (part2)

Armin Only DJ szett:
- URTranceZone.com

Kapcsolódó linkek:
- (beszámoló) A STATE OF TRANCE 450 @ POZSONY (2010.04.09)
- (beszámoló) BREKI @ HOLLANDIA 2008.02.21-22-23-24
- (beszámoló) TRANCE ENERGY 2008 @ UTRECHT (NL) 2008.02.23
- (beszámoló) TRANCE ENERGY 2007 @ NETHERLAND (I. RÉSZ)